

Jézus Urunk

2023. évi nagyböjti és feltámadási tanításai

1. tanítás

2023. február 24.

Jézus Krisztus Urunk:

Eljött számotokra a bűnbánat első Golgotája, amelyre hívtam és vártam a bástyákat és a segítőket,

A múltkor elmondottam számotokra, hogy ma hívlak és várlak benneteket.

A bástyákat és a segítőket kértem, pluszban nem kértem testvéreket. Akik beszéltek, és a bástyák és a segítők.

Eljött számunkra a bűnbánat első fájdalm, szenvedés Golgotája, amelyen szeretettel köszöntöm mindazokat, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve egyek lettetek e mai napon.

De köszöntöm mindazokat, akik lélekben voltak veletek, akik nem tudtak részt venni, de lélekben elkísérték benneteket, hogy egyé váljatok az egységben.

A mai tanítás felétek az állhatatos imáról szól: aki állhatatosan imádkozik az Atyához, az meghallgatásra talál, és segítséget kaphat mindabban és mindahhoz, amire szüksége van.¹

A tanítás arról szól, hogy kérjenek, s adnak nektek; keressetek, és találtok; zörgessetek, és ajtó nyílik számotokra.

Ezek a tanítások, a kérés, a keresés s az ajtó zörgetése a nyitáshoz, ezt mind úgy is lehet értelmezni, hogy szíveddel, lelkeddel hogy van jelen a mindennapi életben, hogyan ismered fel a kegyelmeket, hogyan tudsz megnyílni, és hogyan tudod átadni önmagadat, és hogyan tudsz segíteni a felebarátaidnak, hisz ha zörgetsz, ajtó nyílik számodra; ha kérsz, adnak neked; és ha keresel, akkor találsz, megtalálhatod a hitet, az örömet, a békét és a szeretetet, s ebből erőt merítve fel tudsz készülni a mindennapod jelenlétére.

S ebben a tanításban az állhatatos ima, mert az imában nemcsak mindig az az ima fontossága, amit megtanulsz, és amit imádkozol, hanem néha önmagadba nézve elmélkedsz, és az elmélkedésedből felajánlást teszel, hálát adhatsz, kérhetsz, köszönetet mondhatsz.

S ez a tanítás is az állhatatos ima meghallgatásában van jelen, mert ha folytatjuk tovább, hogy ha kértek, adnak nektek; ha zörgették, ajtó nyílik

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtt ajándék tanítás a következő volt: *Bizalom az imádságban* (Mt 7,7-11).

számotokra, és ha kerestek, akkor találtok. S ebben, folytatólagosan, bárki, ha tudtok jót adni gyermekeiteknek, akkor az Atya mennyivel jobban tud adni számotokra, még akkor is, ha nem vagytok tökéletesek. Mert ugye ki adna követ gyermekének, amikor az kenyeret kér? Vagy ha halat kér, ki ad közületek kígyót kezébe? Tehát itt jelen van a cselekedet az állhatatos imában, hogy figyelek arra, hogy mit kérnek, és mit adok, és hogyan vagyok jelen az egyé válás szeretetével. Mert ha a szeretet nincs jelen, és nem működik bennem, akkor nem tudok szeretetet árasztani más felebarát felé. Előbb nekem kell megnyílni, vagyis zörgetve van, hogy szíved ajtaja is megnyíljon, és be tudd fogadni a kegyelmet. A kegyelem által elfogadod a szeretetet, s megengeded, hogy működjön rajtad és benned. Hisz a Mennyei Atya e tanításban, habár ti rosszak vagytok, és mégis tudtok jót adni gyermekeiteknek, akkor mennyivel jobbat tud adni számotokra a Mennyei Atya a mindennapokban, a kegyelemben működéshez, a felismeréshez és az elfogadáshoz. S ezek mind-mind az állhatatos imához tartoznak, hogy megnyitom szívemet, átadom, s akkor nemcsak az imámat, a felajánlásomat, hanem megnyitom szívem ajtaját ugye, és nemcsak befogadásra vagyok felkészítve, hanem arra is, hogy én is tudjak adni, mert ugye arról szólt, hogy keressél, kérjél, zörgessél. Ez az állhatatos ima, hogy ezeket hogyan tudod szívedhez, lelkedhez, egész lényedhez összekapcsolni. Mert ez által tudsz változni, változtatni, felismerni s elfogadni a felebarátot, a testvért, és tudtok együttműködni a kegyelem szeretetével és szeretetében.

Mert fontos, hogy ez éljen bennetek, különösképpen most, ezekben a nehéz időszakban, amikor egyre többen és többen arról beszéltek, és azt mondjátok, hogy: „Mily nehéz a mindennapi élet! Mily nehéz felismerni s elfogadni ezeket a napokat!”

De ilyenkor Én azt próbálom számotokra elmondani, hogy gondoljatok egy kicsit vissza, az évek folyamán, a kezdetekhez, hogy akkor is voltak nehézségek, és mégis tudtatok küzdeni, egyé válni, szeretetben lenni, türelemben és békében, és ahogy mondtam számotokra már, összekapaszkodva, egymásra számítva, amelyre most is nagy-nagy szükségetek van, mert a széthúzás, az nem vezet előre benneteket. Azzal csak ti is olyanokká váltok, mint akik nem ismernek, nem szeretnek, és nem követnek. De aki azt mondja magáról, hogy: „Én ismerem az Atyát, ismerem a Fiút, elfogadom a Szentlelket, és fordulok az Édesanyához, s akkor működik bennem ez által a szeretet kegyelme, s akkor elfogadom a felebarátomat, a testvéreimet, a rokonomat, a barátaimat, a szomszédaimat, hogy legyen egy biztonság az összekapaszkodásban, hogy számíthassunk egymásra, tudjunk egymásra szeretettel tekinteni a mindennapok jelenlétében.”

Mert ez a bűnbánat-idő első tanítása, ahogy mondtam, az állhatatos imáról szól felétek és hozzátok, mert ott úgy van leírva az *Írásban*, az állhatatos ima mindig meghallgatásra talál az Istennél.

Én, Jézus Krisztus Uratok pedig azt mondom: Az állhatatos ima mindig meghallgatásra talál, és jelen van a Mennyei Atyánál, akinek gyermekei vagytok, akitől várhassátok a segítséget és a kegyelmet a mindennapokhoz és a mindennapokban. Mert fontos, hogy tudjatok egymásra tekintettel lenni, tudjatok egymásra figyelni, és tudjatok egymással örömben lenni a nehézségek pillanatában is. A szeretet, amely összekovácsolhat, mert ez által jön az öröm, a türelem, a béke, a megbocsájtás, és akkor a szeretet egészen tökéletessé válhat bennetek, rajtatok a működés által a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Hisz ha a földi életeteket nézitek, és ha csak úgy a mai pár napot végig-elmélgeditek, rádöbbenetek, hogy ha nehéz is volt az életem, ha voltak benne küzdelmek, de megjelent benne a szeretet, megjelent benne az öröm, megjelent benne a kegyelem, és megjelenik benne a béke, és ha ezek már itt vannak, akkor tudjuk érezni, hogy nincs hiábavaló felajánlás, kérés és fohász, mert idővel minden meghallgatásra talál, ahogy a mai napban is a mondatok a bűnbánat kezdetében, az állhatatos imában, mert az Atya, kinek gyermekei vagytok, reátok tekint, és elfogadja mindazt, amire vágyakoztok, amire szükségetek van, amibe tudtok belekapaszkodni, s ami által megváltozhat körülöttetek a mindennapok az élet jelenlétében és örömében. S akkor az imának is érzitek az erejét a meghallgató kegyelem által. S akkor örömmel tudtok figyelni az Atyára, aki jót tud nyújtani és adni számunkra, számotokra, hogy érezzétek az Atyának meghallgató kegyelmét, erejét és szeretetét.

Így a mai napban áradjon reátok kiválasztott Mária által áldásom, ami az állhatatos imában erősít meg benneteket, néha ezekben a küzdelmekben, amelyeket a földi életetekben is nektek is végig kell járni, de nem mindegy, hogy egyedül vagy jelen, vagy jelen van melletted az Atya, a Fiú, a Szentlélek és az Édesanya. Mert akkor érzed, hogy „már nem vagyok egyedül, erőre kaphatok, és érdemes küzdeni, érdemes örülni, és érdemes figyelni nemcsak önmagunkra, hanem a felebarátra, a testvérré, a rokonra, a barátra, a szomszédra, az ismerősre”.

S ennek reményében akkor áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, amely, ahogy mondtam, az állhatatos ima megerősítésének és meghallgatásának kegyelmével és szeretetével áradjon reátok, töltse el szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, hogy működhessen rajtatok és bennetek e nehéz időszakban.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, és engedjétek meg, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és hogy ha szükséges, akkor változtasson, hogy a kegyelem ereje megmaradhasson rajtatok és bennetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

2. tanítás

2023. március 3.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és megjelentetek, hogy egyé váljatok az átélés, fájdalom, szenvedés Golgotáján, a második Golgotán.

És köszöntöm mindazokat, akik a mai napon lélekben vannak jelen, és lélekben kísérek el benneteket a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai tanítás, amely felétek szólt, az arról szólt felétek, most a bevezető részében mondom, hogy aki a törvényt tanítja, annak példaképet kellene mutatni a tettek és a cselekedetek révén.² De a tanítás, amely ma felétek szólt, az nem kimondottan a példakép és a tettek cselekedete megerősítésében van jelen. Hisz elmondom tanítványaimnak és a nép sokaságának, hogy Mózes tanítószékében kik vannak jelen. Jelen vannak az írástudók és a farizeusok, hogy tanítást adjanak felétek. De a tanítás – Én úgy mondtam el számotokra, hogy fogadjatok el mindent, tegyetek meg mindent, amit kérnek tőletek a tanítás szerint, de a tettekben ne kövessétek őket a cselekedetek révén, mert abban nem állnak helyt. Hisz ott sok terhet összekötnek, s ezt a terhet ráhelyezik az ember vállára, hogy cipelje. De ők maguk, egy ujj ugye nem sok, még annyit sem tesznek segítségben benne. Ezért mondtam azt, hogy a tanítást fogadjátok el, és tegyetek meg mindent a tanítás szerint, de a tettekben, abban ne kövessétek őket, mert abban nem mutatnak számotokra példát. Ott ismét azt nézik, hogy nekik mi a tetsző, és mi a jó a cselekedetekben.

És addig mentünk el ugye a tanításban, hogy terheket helyeznek el az emberek vállára, de ők maguk egy ujjal sem nyúlnak hozzá segítségben. De hogy mégis lássák, hogy valójában ők kicsodák, szélesre szabják imaövüket a köntösükre, nagyobb bojtot helyeznek el, hogy szinte szembetűnő legyen minden egyszerű embernek. S az után pedig azt is elvárják, hogy a főtereken hogyan köszönthessék őket, és ha lehetséges, akkor mondják azt, hogy rabbi, ami annyit jelent, hogy a mester.

De Én erre azt mondom nektek: Ti senkit se hívjatok magatok között mesternek. Ti egyek vagytok a testvéreitekkel. De atyának se hívjatok senkit, mert egy a ti Atyátok: a Mennyei. És prófétának se hívjatok senkit a tanítóban, mert egy a ti Tanítótok: Krisztus. És hogy ha ezeket mind-mind felismertétek és elfogadtátok, hogy hogyan kell cselekedni általa a mindennapokban, a kegyelem működésében, s akkor ti nem ilyenekké váltok, akik ugye, ha vendégségbe hívnak, szeretik elfoglalni a fő helyeket.

---

² Ezen a napon a Golgota előtti ajándék tanítás a következő volt: *Kérdés a Messiásról* (részlet: Mt 23,1-11)

És ugye, itt a zsinagógáról van szó, de Én azt mondom, hogy ti, ha elmentek a templomba, ti pedig az első székeket nem fogadjátok el, hanem elfogadjátok mindazt, ami nektek jelen van. Hisz ők törekedtek arra, hogy vendégségben is a fő helyen, a zsinagógában pedig az első helyet foglalják el. És ezek után még mindig nem elég, hanem még elfogadnák azt is, hogy szinte hajlongjatok feléjük a köszönésben.

S ekkor értitek meg a tanítást, szinte, ahogy mondhatjuk, három szakaszra bontva:

Az első része volt ugye az, hogy fogadd el a tanítást a törvényben, de a tettekben ne kövesd.

Az után az, hogy te ne akarjál olyan lenni, aki elfoglalod a fő helyeket vagy az első helyeket, mert nem biztos, hogy neked van előkészítve, és az rosszabbul mutatkozik, ha igyekszel elfoglalni az első helyet, s az után oda jönnek hozzád, és azt mondja a gazda:

– Állj föl, add át helyedet, mert ez nem neked van elkészítve!

Mennyivel nagyobb szégyen az, mikor valaki így van jelen, mintha elfogadja a tanításnak a mondanivalóját, amellyel elfogadja a kegyelmeket, s a kegyelem, amely örök a segítségnyújtásában.

Hisz ekkor megértitek, hogy miért van jelen ez a tanítás szinte három részre bontva, mert a harmadik része, az még mindig arról szól felétek, hogy ne hívassátok magatokat rabbinak, vagyis mesternek, mert egy a ti Mesteretek.

És folytatva ezt a tanítást, hogy atyának, prófétának sem kell hívni senkit, mert egy a ti Atyátok, a Mennyei, a prófétában pedig Krisztus. És így lehet előre menni a mindennap jelenlétének szeretetében, amikor felismered, hogy mi a te küldetésed a követésed révén, mert ez a mai tanítás, ez ismét folytatólagos a múlt heti tanításához. Hisz ott az állhatatos imáról volt szó, hogy hogyan és miképpen tudtok bekapcsolódni, hogyan és miképpen kértek, zörgettek és felismeritek mindazt, amely körülvesz benneteket. Itt pedig a törvény van jelen számotokra: aki ezt tanítja, és hogy ha elfogadod a tanítás mondanivalóját, akkor, ha megjelenysz, felismered és elfogadod, hogy mi a te vállalásod a küldetésedben a továbbhaladás révén. Hisz ezeket nektek kell felismerni, elfogadni, és rálépni az útra a küldetés, követés részében, a mindennapokban. És akkor valóban a törvény tanítása, ami megmaradt számotokra, és ami szerint a követés is, a küldetés is jelen van a felismerésben, a mindennapokban. Mert a kegyelem ekkor tud reátok áradni, betölteni szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És akkor teljes az első hét és a második hét tanítása számotokra a felismerésben, hogy: „Igen, ha valóban jelen van a testvér, akkor próbálom szívem szeretetével megadni mindazt a tanulást és tanítást, amire szükség van a kegyelem szeretete révén a mindennapokban, a mindennapokhoz.”

Egyre többen és többen látják a (...) nemcsak abban a részében, hogy felismeritek egymást a szeretetben, a békében és az örömben, hanem az is,

amikor együtt mind ismeritek egymást, örültök egymásnak, összefogjátok kezeiteket, és megpróbáltok egymással szereteten lenni. Figyeltek, hogy milyen segítségnyújtás számotokra és nektek. És akkor érzitek, hogy igen, jelen van a kegyelem, jelen van a szeretet, jelen van az öröm és a béke a megbocsájtásában, csak nektek is fel kell ismerni, és nem olyanokká válni, mint akik tanítanak, de nem követik a példát, nem mutatnak számotokra példát. S ebben az a legfontosabb, ahogy mondtam, hogy nem kell követnetek őket a tettekben. Nektek a törvény tanítása, amely folytatólagos az imával, az állhatatos imával, hogy eggyé váljatok, és érezzétek, hogy mily fontoság, és szeretet van bennetek.

S akkor megértitek azt is, ahogy ennek a tanításnak teljesen a végére érünk, mert ott ugye el van mondva, hogy ne hívjatok mesternek, atyának, prófétának a tanítás révén.

S akkor utána jön az, hogy aki a legtöbbet tudja nyújtani, és a legnagyobb köztetek, az legyen mindenkinek a szolgája. És aki magát magasztalja, azt megalázzák. S aki magát megalázza, szinte kicsinek érzi magát, azt pedig felmagasztalják. S akkor lesz teljes számotokra ez a tanítás a követés küldetésében.

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által a tanítás, a tanítással az áldás kegyelme, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működjön rajtatok és bennetek, és ti is példát tudjatok mutatni mindazoknak, akiknek szükségük van a felismeréshez, a megtapasztaláshoz és az elfogadáshoz.

Ennek reményében most fogadjátok áldásomat kiválasztott Mária testvér által.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működjön rajtatok és bennetek az állhatatos imával együtt a törvény tanítása, amelyet felismertek és megfogadjátok, és a szerint cselekszetek. De nem követitek azokat, akik csak tanítják, de nem tartják meg, és nem mutatnak számotokra példát.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

3. tanítás

2023. március 10

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat harmadik Golgotáján.

A mai tanítás a megbocsájtásról szólt felétek és hozzátok³, hogy ha igaz szívből, őszintén meg tudtok bocsájtani a felebarátnak, a testvérnek, de önmagatoknak. Hisz a tanítás így szólt hozzátok: Péter megkérdezi ugye a Mestert, hogy:

– Hányszor kell megbocsájtanom testvéremnek, talán hétszer?

De a Mester, vagyis Én, Jézus Krisztus Uratok így szóltam feléje:

– Nem hétszer, hetvenszer hétszer.

S akkor egy példabeszédet is adtam felétek e tanítás révén, hogy mikor a király el akarja számoltatni szolgálait, és mikor megkezd az elszámoltatást, oda visznek eléje egy szolgát, aki tízezer talentummal tartozott.

Most nem mondom el végig az egész tanítást, ahogy az elején, de tudjátok, mikor az úr megparancsolta, hogy adják el őt, feleségét, gyermekét és mindenét, amije van, akkor ő letérdelt, könyörgött, és kérte urát, hogy legyen türelmes, majd visszaad mindent.

Ez a tanítás második része volt, mert az úr mit csinált? Megegett rajta szíve, és nemhogy csak elengedte, hanem az egész tartozását is. Majdan ő jön kifelé ugye, összetalálkozik egy másik szolgálival, aki neki tízezer drachmával tartozik, ami jóval kevesebb, mint az ő adóssága, ami volt, és mit csinál? Követeli tőle azonnal. Megfogja nyakát, és fojtogatja. Ekkor ez is térdre hullik előtte, és könyörög:

– Légy türelmes, majd mindent megadok.

De ő nem fogadta el tőle e szavakat, hanem elvitte, odaadta az öröknek, hogy zárják be a börtönbe, amíg vissza nem ad mindent.

A szolgák, akik ezt mind látták, elmentek urukhoz, és elmesélték.

Ez a tanítás harmadik része.

Uruk ekkor hívatta őt, és mikor megjelent, hogy szólította?

– Te, gonosz szolga! Nem kellett volna neked is megkönyörülnöd szolgáltatásodon, ahogy én tettem? Hisz én megkönyörültem rajtad, s minden adósságodat elengedtem. De te mit tettél? Az öröknek adtad, hogy börtönbe zárják.

Ekkor az úr is haragra gerjedt, és hívatta az örököt. Ő is átadta, és börtönbe zárják, míg meg nem adja az összes adósságát.

---

³ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék tanítások a következők voltak: *A megbocsátás* (Mt18,21-22), valamint: *Példabeszéd a könyörtelen szolgáról* (Mt18, 23-35).

Majdan jön a negyedik rész a tanításból, hogy amíg nem tudtok szívből, őszintén megbocsájtani embertársaitoknak, testvéreiteknek, addig hogyan bocsásson meg számotokra az Atya, az Úr?

A mai tanítás folytatódik a bűnbánat-idő elkezdésével, hisz az első rész volt az állhatatos ima, amit az Atya meghallgat, és segítséget ad. És ott, emlékeztek: Kérjétek, adnak nektek; keressetek, és találtok; zörgessetek, és ajtó nyílik felétek.

A második tanítás – a második bűnbánati Golgotán a törvény megtartásáról és tanításáról szoltam, hogy aki a törvényt megtartja, és tanítja, annak példát kellene mutatnia azoknak, akik hallgatják őt. De itt is elmondottam számotokra, hogy ugye Mózes székében kik ülnek? Az írástudók. S amit tanítanak, azt fogadjátok el, de tetteikben ne kövessétek, mert elvárják, hogy rabbinak nevezzék őket, pedig ők nem rabbik a mesterben. Köntösükön még a bojtot is megnagyobbítják ugye, hogy jobban lássák, és hajlongjanak előttük. ezért hát ott azt mondtam: A tanítást, azt fogadjátok meg, és a szerint éljétek és cselekedjétek, de a tetteikben ne kövessétek.

Most eljutottunk a mai nap harmadik tanításához, ahogy azt mondom számotokra, hogy bocsássatok meg embertársaitoknak, felebarátaitoknak, testvéreiteknek, de úgy, ahogy önmagatoknak is szeretnétek megbocsájtani. Amíg ez a megbocsájtás nincs jelen a szívben őszintén, akkor nem történik meg. Mert ugye a példabeszéd, az mit adott számotokra? Hogy jelen van ugye az úr vagy a király, akik elszámoltatni akarnak; jelen van az az egy adóstársa, akiről ma beszéltem, aki tízezer talentummal – az rengeteg pénz még a mai világban is számolva a jelenben. És az úr ugye megkönyörül rajta, elengedi őt is és tartozását is, tehát megbocsájt neki, mert térdre, előtte, és könyörgött, és az úr a könyörgését elfogadta, csodálkozott rajta, megesett szíve, és elengedte őt és tartozását. Utána ugye jön ki ő, boldogan, mert csoda történt ugye vele, ezt a rengeteg adósságot az úr elengedte neki. Jött vele szemben az ő adóstársa, aki tízezer drachmával tartozott, ami kevés ahhoz az összeghez, amivel ő tartozott. És benne ugye nincs már se könyörület, se megbocsájtás, se együttérzés, mert mit tett? Nekiesett:

– Add meg azonnal tartozásodat!

Nyakát fogja, fojtogatja.

Ő is térdre hullott előtte, még a lábát is átölelve így könyörgött, hogy legyen vele türelmes, majd megadja tartozását.

De ő nem volt se türelmes, se együttérző, se megbocsájtó a könyörületben, ő elvitte és odaadta az öröknek, hogy zárják be, míg vissza nem adja az összes tartozását.

Hányan és hányan vagytok ti is így a földi életben. Csak néha önmagatokra gondoltok, csak néha nektek legyen jó, mit törödsz te a felebaráttal, ahogy ma is itt jelen vagytok, bármely testvéred felebarátját elfogadod-e a jelenlévők közül? Felismered-e, hogy talán éppen neked is

megbocsájtónak kell lenned, neked is könnyörületessé kell válnod, neked is fel kell ismerned, hogy hogyan és miképpen tudsz segítséget nyújtani?

Mert ugye ennek a tanításnak volt a negyedik szakasza, ahogy felbontottam, hogy ha nem tudok szívből, őszintén megbocsájtani, akkor hogyan bocsásson meg számotokra a Mennyei Atya? Mert nekünk is szívből, őszintén kell megbocsájtani a felebarátnak és a testvérnek, gyakorolnunk kell ezt a cselekedetet a felismerésben. S akkor, ha már gyakoroltam, akkor talán el is tudok indulni a jelen lévő testvérek között, és hogy ha érzem, hogy bűnbocsánatot kell kérnem, könnyörületessé kell válnom, akkor meg tudjam tenni. Mert ha ezek mind-mind megjelennek rajtam és bennem, akkor elindulhatok a változás útján a tanítás révén. De ha ezeket nem gyakorolom, és nem indulok el a változás útján, akkor ahhoz a gonosz szolgálóhoz fogunk tartozni és hasonlítani, akit az úr megbüntetett, haragra gerjedt, és mit csinált? Ő hívatta az öröket, és nyomban átadta nekik, hogy zárják be, és amíg vissza nem adja az összes tartozását, addig ki nem jöhet.

Ugye, milyen kemény szavak e tanításban?

De néha ezeknek jelen kell lenni, mert néha a földi ember a gyarlóságában elfelejti, hogy ha velem jót tettek, ha nekem megbocsájtottak, ha én könnyörületessé válhattam, és elengedték minden nehéz problémámat a fájdalomban, akkor nekem is ilyenné kell válni. De ha nem tudok ilyenné válni, akkor ugye én vagyok az, aki gonosz vagyok a szolgálóban.

Figyelni kell a tanítás mondanivalójára.

De a mai nap jelen volt számotokra még egy tanítás a Golgota-járásban már, nem az elején, hanem a járásban. S az a tanítás, úgy is, ha figyeltétek, ehhez ugyanúgy tartozott, mert ott is miről volt szó?

A felismerésről és a megbocsájtásról.

Mert a tékozló, mikor haza tért, mit csinált?

Édesapja előtt lerogyott szinte térdre, és bocsánatot kért, hogy:

– Vétettem az Ég és ellened. Már tán nem is vagyok méltó, hogy fiadnak szólíts, de fogadj be béreseid közé.

Ugye, milyen csodálatos ez a mai két tanítás? Mert mind a kettő azt tükrözi számotokra, hogy ha én önmagam részére elvárom, hogy megbocsásson, akkor nekem is megbocsájtanak-e a felebarát és a testvér felé. De amíg ezeket nem tudom meglépni – itt a ti szavakat használom, mert így szoktátok mondani, de Én, Jézus Krisztus Uratok azt mondom: megtenni a cselekedetek révén –, akkor hogyan tudtok haladni együtt az úton, ha harag, ha gyűlölet, ha irigység, ha kapzsiság, ha féltékenység lakozik bennetek, és nincs jelen ugye e tanításnak a megbocsájtó kegyelme, akkor nem tudod szívedbe és a lelkedbe zárni a békét, az örömet, a megbocsájtást, a kegyelmet, amit összeköt a szeretet, ami által megerősödsz, és ami által azt érzed, „nem vagyok egyedül e földi életben”. Ha nehézségek is vannak jelen, ha néha fájdalmak öveznek, ha néha úgy érzitek, hogy „nem bírom tovább,

lerogyok a saját keresztem súlya alatt”. Nektek mindig jelen van egy segítő kapaszkodó, ha Felém fordultok.

Én, Jézus Krisztus Uratok a Keresztem súlya alatt lerogytam, és küzdöttem, hogy felállhassak. Nektek is lehet, hogy jelen van egy kicsit a küzdelem, de nem az a küzdelem, amit Én, Jézus Krisztus Uratok vállalva a megváltásért. Mert nektek mindig elmondom, hogy Én jelen vagyok. Ha Hozzám fordultok, meghallgatlak benneteket, ahogy Atyám meghallgat az állhatatos ima révén, kinyújtom kezemet, hogy megkapaszkodj, és ha megkapaszkodtál, akkor felemelhesselek, önmagadra ismerjél, s akkor érezd a kegyelem ajándékát, amellyel megajándékozlak benneteket, megerősítelek, hogy önmagatokra ismerjete, s az után ismét elindulhassatok tovább e meghívott úton, amelyre már ráléptetek, de néha, ha megállsz, gondolkodol és elméledsz, azzal mindig önmagadra ismerhetsz, s akkor ismét tovább haladhatsz.

Ennek reményében ma kiválasztott Mária testvér által árasztom felétek áldásomat, amely a megbocsájtás áldását ajándékol felétek árasztom, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, fogadjátok be, és engedjétek, hogy működjön rajtatok és bennetek. És hogy ha ez a megbocsájtó kegyelem észreveszi, hogy talán egy kicsit segíteni kell, talán egy kicsit változtatni kell rajtatok és bennetek, akkor engedjétek meg, hogy tökéletessé váljatok az őszinte, igaz, megváltó kegyelemben, mert a megbocsájtó kegyelem akkor működhet rajtatok és bennetek.

Ennek reményében most fogadjátok kiválasztott Mária testvérem által áldásomat.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok e megbocsájtó áldással, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, foglalja el a helyét, és működhessen rajtatok és bennetek, és ha szükséges, akkor változtasson, védjen, óvjon, vezessen, ami által tökéletessé tudtok válni a mindennapokban, a mindennapokhoz a meghívás révén a küldetés követésében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

4. tanítás

2023. március 17.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat negyedik Golgotáján.

S köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben vannak jelen, és kísérték el benneteket az úton.

A mai tanítás, az felétek arról szól, aki önmagát felmagasztalja, azt megalázzák, és aki megalázza magát, azt felmagasztalják a dicsőséghez.⁴ Hisz vannak olyan emberek, akik másokat megvetnek, kicsúfolnak, megaláznak, mert azt hiszik, csak ők tudják, hogy hogyan és miképpen kell jelen lenni. Ezeknek adtam a példabeszédet, hogy két ember fölmege a templomba imádkozni. Az egyik farizeus, a másik pedig vámos. A farizeus előre megy, tekintetét felemelve, és imádkozik:

– Istenem, hálát adok, hogy nem vagyok olyan, mint ez a vámos, mert én imádkozom, nem követtem el házasságtörést, kétszer böjtölök hetente, és amim van, mindből tizedet adok.

A vámos hátrább áll, távolabb, aki még a szemét és tekintetét sem meri felemelni, csak a mellét üti:

– Én Istenem, bocsáss meg nekem, bűnösnek.

Erre a Mester így szólt:

– Mondom nektek, ma ez megigazulva ment el, hisz megalázta önmagát, őt majd felmagasztalják a dicsőséghez. A másik, aki saját magát felmagasztalta, azt pedig megalázták.

E tanítás ezt próbálja tükrözni számotokra, hogy a jelenben ti is hányan és hányan másokat könnyedén el lehet ítélni, megalázni, kicsúfolni, nem törődve azzal, hogy netán fájdalmat vagy bánatot okoztok. De hányan és hányan, akik pedig kicsinynek érzik magukat, és a kicsinységükben szinte teljesen megalázzák önmagukat, mint akik nem is léteznének. Hisz itt is a farizeus, aki annyira önmagában biztos volt, ő előre állt, és nemcsak önmagáról mondott véleményt a felmagasztalásában, hanem embertársát megalázta.

A vámos pedig úgy érezte, hogy ő nem megy előre, mert neki ott hátul is jó, még a tekintete sem merte felemelni, és így kérni bocsánatát a feloldozáshoz a bűneiben.

Hányan és hányan a földi élet jelenlétében néztek ti is így önmagatokba, hogy ha van mit megbocsájtani, ha van miért imádkozni, hogy akkor őszintén, átéléssel, és átadni önmagunkat, nem pedig olyan biztonságban érezni magunkat, ahogy a farizeus. És ő nem csak azt, hogy megvetette az embertársát a megaláztatásában, hanem csak önmagáról próbált jót cselekedve mondani, mintha minden a legnagyobb rendjében történne. Holott nem nézett önmagába, hogy valójában mi zajlik benne, és mi van jelen.

Ezért kell egy kicsit elgondolkozni a mindennapi életben, hogy ha azt akarjátok, hogy Atyám szeretete és kegyelme jelen legyen, és reátok áradjon, és töltsse el szíveteket, lelketeket, akkor nem csak arra gondolni, hogy „én magamat felmagasztalom, és nem törődöm azzal, akit megalázok, akit kicsúfolok, hogy valójában mi történik vele, csak én érezzem jól magam, nekem legyen meg minden, amire vágyakozom, amire szükségem van e felmagasz-

---

⁴ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék tanítás a következő volt: *Példabeszéd a farizeusról és a vámosról* (Lk18, 1-8).

taló kegyelemben”. De azon nem gondolkodunk el, hogy nem biztos, hogy Atyámnak ez tetsző lesz, és kedves Előtte. Mert Atya és Én, a Fiú az Isteni Második Személyben mindig szólok felétek és hozzátok, hogy önmagatokkal kell először rendben lenni, rendet tenni az élet minden jelenlétének pillanatában, és ha önmagatokba néztek, akkor éreztétek, hogy ha nem kedves minden előttem, amit látok, akkor soha nem késő változtatni. De a változtatás is – ne saját magam döntsem el, hanem hagyatkozzak a Mennyei Atyára vagy az Isteni Második Személyre, Jézus Krisztus Uratokra. S akkor érezni, hogy a kegyelem valójában hogy van jelen, és hogy működik rajtatok és bennetek, hogyan fogod felismerni a felebarátodat, akit nem akarsz megalázni, hanem legalább egyformán érezni s értékelni. Mert a felebaráti szeretet ezt tükrözi számotokra, hogy nemcsak magamat magasztalom fel, hanem a felebarátomat és a testvért is. De a felmagasztalást csak úgy helyezem el, hogy az idővel ne a megaláztatáshoz vezessen. A felmagasztalásnál, mikor megtörténik a kegyelem jelenléte, s a kegyelem szeretetével érzitek, hogy valójában a megdicsőülés kegyelmét nyújtja felétek, hogy dicsőségre tudjatok jutni a meghívásban, a küldetésekben és a követések részében.

Mert ugye ha a bűnbánat-időben egymásra épültek a tanítások. Az első bűnbánati tanítás az állhatatos imáról szólt felétek, s ilyenkor, ahogy kiválasztott Mária testvérem által is szoktam mondani, csak egy-egy gondolatot emelek ki a tanításból. Első tanításnál ugye az, az állhatatos imában, hogy kérjétek, és adnak nektek; keressetek, és találtok; zörgessetek, és ajtó nyílik. S akkor tudsz szívből, átéléssel nemcsak önmagadra, hanem felebarátaidra is gondolni a felemelő ima által.

A második a törvény tanítása és a törvény megtartása. De a megtartásban, akik tanítják, azoknak példát kellene mutatni számotokra. Ezért itt a tanítás úgy kezdődik, hogy a törvényeket, amelyeket nektek tanítanak, fogadjátok el, és a törvény szerint cselekedjétek. De amikor a tettekről van jelen, azokat pedig ne kövessétek, mert az nem biztos, hogy segítő a kegyelem működésében rajtatok és bennetek.

A harmadik bűnbánati tanítás pedig az, amikor Péter oda lép az ő Mesteréhez, és megkérdezi Tőle, hogy:

– Hányszor kell megbocsájtanom testvéremnek, talán hétszer?

A Mester így folytatja:

– Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

Tehát a harmadik tanítás a megbocsájtást nyújtja számotokra a kegyelem révén.

A mai tanítás pedig a felmagasztalás, amely ne menjen a megaláztatás rovására, hanem a felmagasztalásban csak mindig annyit, amennyi kedves a Mennyei Atyának vagy az Isteni Második Személynek, Jézus Krisztus Uratoknak. Hisz ezekben mindig lehet bízni, kapaszkodni, erőt meríteni és érezni a kegyelem jelenlétét.

Fontos, hogy ezeken elgondolkodjatok, hogy valójában mit nyújt számotokra ez a mai tanítás. Mert lehet, hogy azt mondjátok, hogy: „Ez csak egy rövid tanítás, pár gondolattal.” De a pár gondolatában ezt is szinte fel lehetett volna bontani három szakaszra.

Az első rész ugye az, amikor vannak olyan emberek, akik önmagukat a dicsérethez helyezik, másokat pedig kicsúfolnak, megaláznak, megvetnek.

Utána jön a két ember, aki ugye elmegy a templomba, hogy imádkozzék. Az egyik ismételten úgy van jelen, hogy ő biztos a legjobb, és mindent a legjobb rendjében cselekszi, ezért előre megy, hogy ott mondja el imáit. A másik, aki nem biztos ennyire önmagában, ő inkább hátrább áll meg, de úgy, hogy még a szemét sem meri felemelni az Ég felé, de így veri mellét, és kéri a segítséget és a kegyelmet a meghallgatásában.

És hogy ha ezek így jelen vannak a tanítás révén, akkor, ha ezeket elfogadjátok, és szívetekbe zárjátok, és megengeditek, hogy működjön rajtatok és bennetek, akkor ti is érzitek, hogy a felmagasztalás elindult a megdicsőüléshez a dicsőségében. Mert igen, akik magukat megalázzák – mondottam –, azokat felmagasztalják, és egészen a dicsőségig emelik.

És nem mindegy, hogy a földi élet jelenlétében ti hogyan élitek a mindennapjaitokat. A szeretet s a kegyelem révén érezni kell, hogy a tanításoknak mondanivalója van. A tanításokból erőt meríthetünk. A tanítás révén érzem, hogy talán nekem mikor meddig és mennyit kell vállalnom a mindennap jelenlétéből, imából, felajánlásból, kérésből, segítségnyújtásból. Hisz bármit fel lehet sorolni, ami által érzitek a kegyelem szeretetének jelenlétét, működését a felismerésben és az elfogadásában.

S ennek reményében ajándékozzak meg benneteket áldással.

Kiválasztott Mária testvér által fogadjátok áldásomat, amely ma úgy jön el felétek és hozzátok, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok, reátok tekintve, megpróbállak benneteket felemelni egészen a dicsőségig. De ez mind-mind, hogy megtörténhessen, nektek is cselekedni, tenni és adnotok kell önmagatokból.

Ennek reményében áradjon reátok a bűnbánat negyedik fájdalom-, szenvedés Golgotáján áldásom, amely most reátok árad, hogy betölthesse szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, és mutassa meg, hogy hogyan van jelen ez a mai tanítás, aki magát megalázza felmagasztalják a dicsőséghez, és aki magát felmagasztalta, az ne lepődjön meg, ha lejjebb csúszik a megaláztatás szintjében, hogy a felismerés szeretete őt is megérinthesse, és elgondolkodjon, hogy valójában hogyan és miképpen kell kialakítani a mindennap jelenlétének életét. S akkor érzitek, hogy a Szentlélek kegyelme hogyan van jelen, és működik rajtatok és bennetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

5. tanítás

2023. március 24.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat ötödik Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben kísérték el benneteket, hogy egygé válhassatok a kegyelemben.

A mai tanítás az volt felétek, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok elmondtam a farizeusoknak és a zsidóknak, hogy ahova Én megyek, oda ők nem jöhetnek, és meghalnak bűneikben.⁵ Ekkor ők tanakodnak, hogy hova akarok menni, vagy mit akarok tenni: talán megölöm Magamat? Mert azt mondtam, ahova Én megyek, oda ők nem jöhetnek. Nem értették, hogy miért mondom e szavakat. Hisz amit cselekszek, és amit hirdetek és tanítok, azt nem Magamtól tettem, hanem aki küldött Engem, az Atya, és amit Tőle tanultam, azt adtam Én is tovább:

– Ahova Én megyek, oda ti nem jöhettek.

Ekkor elmondtam nekik:

– Mivel nem ismertek Engem, ezért azt sem tudjátok, hogy hova megyek, és mit cselekszem. Mert Én mondom nektek, Én felülről való vagyok, ti pedig alulról valók vagytok. Én nem ebből a világból, ti pedig ebből a világból valók vagytok.

Nem értették, hogy az Atyától beszéltem nekik. Ezért fontos elgondolkodni, mert ugye néha azt mondjátok, a saját szavaitokat használva, hogy: „Milyen jó, hogy minket Jézus Krisztus Urunk megváltott a kereszthalál által!”

A megváltás valóban megtörtént, de nem minden ember felett a testvéreimben. Hisz amikor a kezdetekben azt mondtam kiválasztott Mária testvér által a fájdalom, szenvedés Golgotáján, mikor tanítványaimmal együtt vagyok az ünnepi teremben az ünnepi asztalnál, és mikor történik a kenyér és a bor bemutatása az Atyához, akkor mindig még a pásztoraim a szentmise áldozatában azt mondták, hogy mindenkiért: „Egyetek ebből mindnyájan, mert ez az Én Testem, amely mindenkiért adatott.”

Kiválasztott Mária testvér, ahogy meghívtam a fájdalom, szenvedés Golgotájának átélésére, s akkor azt mondtam általa, hogy a kenyér és a bor

---

⁵ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék tanítás a következő volt: *Jézus származása és küldetése* (Jn8,21-30).

átváltozásában, íme, e kenyér, amely nagy küzdelmek árán adatott és töretett sokakért.”

És emlékezzetek, mikor néhány pásztorom ezért nekitámadt kiválasztott testvérenek.

Most már ők is így mondják, hogy nem mindenkiért, hanem sokakért.

Tehát a mai tanításomban is azt mondom. Többen azt hiszik, hogy a kereszthalál által megváltani mindenkit.

Nem mindenkit, csak sokakat.

Hisz azt mondtam ugye a farizeusoknak és a zsidóknak, hogy: „Ahova Én megyek, oda ti nem jöhettek, és bűneitekben meghaltok.” Mert hisz nem akarnak bűnbocsánatot tenni, nem akarnak önmagukba nézni, s elgondolkodni, hogy nem minden helyes a cselekedetük révén, nekik is változni és változtatni kellene.

Hisz ugye most vagyunk ma a bűnbánat ötödik Golgotáján. Ha elkezdjük a bűnbánat tanításait egy-egy kiemelkedő mondattal, az első, amely az állhatatos imáról szól: Kérjete, adnak nektek. Keressetek, és találtok. Zörgetsetek, és ajtó nyílik számotokra, hogy megismerjétek, hogy a Mennyei Atya mennyire meghallgatja az állhatatos imát, és jót tud adni és cselekedni veletek.

A második bűnbánati Golgotán pedig a törvény megtartásáról és tanításáról adtam. És aki a törvényt tanítja, és aki megtartja, annak példát kellene mutatni belőle. De hányan és hányan ezt nem teszik. S ekkor mi a tanítás, csak röviden? Hogy amit tanítanak nektek, azt fogadjátok el, és a szerint cselekedjete. De amit a cselekedetük révén nyújtanak, tesznek, azt ne fogadjátok el, és abban ne kövessétek őket.

Jött a bűnbánat harmadik péntekje, amikor a megbocsájtásról van szó, hisz Péter oda megy az ő Mesteréhez, és megkérdezi Tőle, hogy:

– Hányszor kell megbocsájtanom testvéremnek vagy felebarátomnak, talán hétszer?

Erre Én, Jézus Krisztus Uratok azt mondom:

– Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

Majdan jött a bűnbánat negyedik Golgotája, amikor pedig arról tanítottalak benneteket, hogy aki magát felmagasztalja, azt megalázzák; aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják. Hisz ugye itt is, csak kiemelve röviden, hogy ketten bemennek Atyám Házába imádkozni, az egyik farizeus, a másik vámos. A farizeus felmagasztalja magát, a vámos még a tekintetét sem meri felemelni, és bocsánatot kér.

Majdan jött a mai nap, amikor ismét jelen vannak a farizeusok és a zsidók, akik szintén úgy képzelik el az életüket, hogy minden úgy jó, ahogy ők cselekszik. Ezért mondom hát nekik, hogy:

– Ahova Én megyek, oda ti nem jöhettek, nem követhettek, és meghaltok saját bűneitekben.

Ami nem tetsző nekik, hisz nem ismernek Engem, nem tudják, hogy ki küldött, és kinek a tanítása által hirdetem az Evangéliumot és a tanítást. Akkor megkérdezik ugye, hogy Én ki vagyok. Majd elkezdek nekik beszélni, hogy:

– Én nem ebből a világból való vagyok, Én fentről jöttem. Ti ebből a világból, ti alulról jöttetek.

Itt sem ismerték fel, hogy az Atyáról beszélek, aki küldött, és amit az Atyától tanultam, és az Atyánál láttam, csak azt hoztam el, és azt adom mindenkinek a sokakban, akik felismernek ugye a sokakban, és elfogadják tanításomat, s megpróbálnak a szerint cselekedni.

Mert ha mindenkinek szólna, akkor ugyanúgy szólna a farizeusoknak és a zsidóknak, akik pedig nem ismernek sem Engem, sem az Atyát, akiről beszéltem számukra. Mert akit felismertek, s elfogadták tanításomat, amit hirdettem számukra, és megértették, hogy Én nem ebből a világból való vagyok, mert Én felülről jöttem, ti pedig, akik ebből a világból valók vagytok, alulról jöttök, de mégis találkozhatunk, felismerhettek, és tanulhattok.

S akkor Jézus Krisztus, ahogy a bevezető rész jelen van a Szentírásban, a saját maga mivoltát mutatja meg, ami által a megdicsőülésről beszél, mert ugye hogy fejeződik be ennek a tanításnak a mondanivalója?

Egészen arról, hogy ugye nem ismertek sem az Atyát, sem Engem, ezért majd, ha felemelitek Jézust, a Mestert, az Emberfiát a Kereszten, akkor felismeritek, és örültök, hogy tudjátok, hova tartoztok. És felismerték a hirdetést a tanításban, és sokan hallgattak szavára, és megtértek, és követték.

Fontos ezen elgondolkodni, hogy ti hogyan élitek az életet a mindennapokban, felismeritek-e az Atyát és a Fiút. Mert a Fiút ugye az Atya küldi, és a Fiú mindig csak azt adja számotokra, ha tanítást, ha cselekedetet, ha Evangéliumot, ha szeretetet, ha az örömet, békét, amit az Atyánál látott, és az Atyától tanult. Ezt hozza el felétek és hozzátok, ezt szeretné átadni felétek és hozzátok. És aki megnyitja szívét, és felkészül a befogadáshoz, akkor azok a sokakhoz tartoznak, és nem a mindenkihez. Mert a mindenkiben nincs jelen a felismerés és az elfogadás – a szeretet, a békéhez, az örömhöz, a türelemhez, a megbocsájtáshoz? Mert a kegyelem ezek által érkezik, és ezek által áradhat reátok, és töltheti be szíveteket és a lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Fontos, hogy ezen elgondolkodjatok, hogy ti hova szeretnétek tartozni, a mindenkihez vagy a sokakhoz, mire van szükségetek a felsoroltakból, és szeretnétek-e befogadni, hogy egyé válhassatok vele, a kegyelemmel. És hogy ha tudtok választani a döntés által, akkor talán ti is azokhoz tartoztok, akik felismertek, hallgattak szavamra, és hittek Bennem, és követnek. És azoknak talán nem ezt fogom mondani, hogy: „Ahova Én megyek, oda ti nem jöhettek, mert ti meghaltok saját bűneitekben.” Mert ha bűneiket nem

tudják elengedni a megbocsájtáshoz, akkor hogyan akarnak változni és változtatni az élet mindennapján, amely megadatik számukra?

A bűnbánat ötödik Golgotáján lehet, hogy most többen azt mondjátok, kicsit keményebb, talán egy kicsit nehezebb a tanítás. De aki nyitott a felismeréshez, és felkészül a befogadásra, az, ha többször átelmélked, megérti a tanítás mondanivalóját. És ha megértette, akkor már működhet a tanítással a mindennapokban, a mindennapokhoz.

De a mai nap nem csak ez a tanítás volt számotokra. Ez az elején, szinte mondhatod azt, a hét tanításhoz tartozó. De ezen a héten kiemeltem számotokra, hogy lesz még egy tanítás, amikor ugye a házasságtörő asszonyt oda állították Elém, próbára téve, hogy Én milyen ítéletet szabok ki reája.

Nem mondom el az egész tanítást, csak ugye erőlködtek, hogy mi legyen a házasságtörő asszony büntetése, mert ezt meg kell büntetni, és megkövezni.

A válasz feljűk az volt, annak ellenére, hogy már kezükben voltak a kövek, hogy:

– Az vesse rá az első követ, aki büntelen köztetek.

A válaszon elkezdtek gondolkodni, és rádöbbsentek önmaguk önvizsgálatában, hogy ők sem büntelenek, ezért eloldalogtak, vagyis elmentek, és eldobták a köveket. És már senki sem akarta elítélni, és megkövezni a házasságtörő asszonyt.

Ezért kell néha elgondolkodni a mindennapjaitokon, hogy néha gyorsan mondtok ítéletet mások fölött vagy másokra. Néha gyorsan tudtok haragot szítani egymás között. Nincs meg bennetek a felebaráti szeretet a kegyelemben. Nem érzitek, hogy néha egymáshoz kell tartozni, összefogni a kezeiteket, hogy megerősödjete, egygé váljatek, és könnyebben tudtok élni és haladni a mindennap jelenlétében.

Ennek reményében ma kiválasztott Mária testvérem által – még ilyen áldást nem adtam számotokra, amelyet ma szeretnék adni, hogy érezzétek jelenlétem szeretetét, hogy megérinthesse szíveteket, lelketeket, hogy befogadhassátok, és működhessen rajtatek és bennetek.

Ugye áldásom mindig kiválasztott Mária testvérem által árad feléte.

Ma most hívom pásztoromat, hogy jöjjön Mária, kiválasztott bal kezéhez.

És így ti is összefogjátok a pásztorral kezeiteket.

Lánuban, ahogy máskor is kértem.

Most összefogjátok ugye lánuban a kezeiteket. Megpróbálom megmutatni számotokra, hogy így, mikor egygé válte a kegyelemmel, hogy működik rajtatek és bennetek.

Most, íme, kiválasztott Mária kezét megfogva, ahogy áldásomat szoktam árasztani feléte.

Áradjon reátok ma áldásom, a szeretetem, a békém, az örömöm, a türelmem, a megbocsájtásom jele révén, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, ha

megnyitottátok a befogadáshoz, hogy érezzétek a melegséget, amely átjár, és megerősít, hogy tudjatok egymásra számítani a nehéz időkben és a mindennapokban.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

Most pásztorommal együtt mondom:

Áradjon reátok áldásom a Szentlélek kegyelmével, töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, bennetek, ha önmagadba nézel, és ha szükséges, elinduljatok a változás útján.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

6. tanítás

2023. március 31.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat hatodik Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat, akik a mai napon is lélekben vannak jelen, és lélekben kísérték el benneteket a szentmise áldozatán és a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai tanítás már egészen közel a húsvét nagyböjtjének ünnep első napjához, hisz a tanítás erről szólt felétek, hogy Én jelen vagyok Betániában Lázár, Mária és Márta társaságában, amikor vacsorát készítettek tiszteletünkre, majd onnan elindulva, hisz az Emberfiának mennie kell a városba. És a mai tanítás az felétek, hogy az Emberfiának ebből a világból el kell mennie, de jaj annak az embernek, aki elárulja Őt!⁶

Hisz ez a tanítás ma arról szólt, hogy már Betániát elhagyva a város felé haladnak, amikor a tizenkettőből egy, Iskarióti Júdás elmegy a főpapokhoz, és megkérdezi tőlük, hogy:

– Mit adtok, ha kezetekre adom a Názáretit?

Azok harminc ezüstöt ígértek neki.

Ez után csak a kedvező alkalomra várt, hogy mikor tudja Őt kiszolgáltatni.

A Mester, a Názáreti tudta, hogy az Emberfiának eljött az órája, s itt az idő. S ezért felkészítette tanítványait, hogy az ünnep első napján készítsék el Számára az ünnepi vacsorát, amelyet tanítványaival együtt elkölthet.

---

⁶ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék tanítás a következők voltak: ***Júdás árulása*** (Mt26, 14-16) és ***A húsvéti vacsora*** (Mt26, 20-29)

A tanítás részében azt kérve, hogy ugye ti is, akik azt mondjátok: „Hiszünk Benned, Uram! Köszönjük, hogy testvéreid lehetünk, és követünk.” De néha a követés elmarad, néha a köszönet távol van. Élitek a saját kialakított életeteket, amelyben néha úgy rendezitek, hogy Jézus Krisztus Uratoknak ne legyen benne helye. Akkor itt is azt lehet mondani, mint a mai tanításban, hogy nincs szükségetek a Mesterre, a Názáretire, a Prófétára, élitek a saját kialakított életeteket. De amikor nehéz az élet, vannak megpróbáltatások, fájdalmak, akkor elgondolkodol, talán önmagadba is nézel, és rádöbbsz, hogy nem teljes így az élet, szükség van valamire, ami talán hiányzik, de még nem ismerem fel teljesen, hogy mi az, ami hiányzik az életből, a mindennapokból. S akkor elkezdesz gondolkodni, és rádöbbsz: „Talán elhagytalak, Uram, nem éreztem, hogy szükségem van Reád, de most, hogy önmagamba néztem, elgondolkodtam, rádöbbsztem, hogy talán Nélküled, mégsem teljes az élet.”

De ez még mindig nem teljes, ha így gondolkodol, hogy: talán. Akkor tartozol Hozzám, és testvéremmé fogadva a küldetés, követésed részében, ha felismersz, elfogadsz, és követsz, és a követés által testvéremmé válsz a mindennapok jelenlétében. Mert tanítványaim, akikről a mai tanítás szólt, a tizenegy, kik megmaradtak Mellettem. De ugye, hogy kezdődik ez a tanítás bevezető része?

Az Emberfiának el kell hagynia ezt a világot. De jaj annak az embernek, aki elárulja Őt.

Tehát a földi életben néha ti is elárultok, eltávolodtok, és megpróbáltok Nélkülem kialakítani az életet. Ez még nem volna baj addig, amíg rá nem döbbsz, hogy „talán nem teljes így az életem, talán mégis önmagamba kell nézni, talán bocsánatot kell kérnem, és visszatérni a Mesterhez”. Mert a tizenegy ott maradt együtt a Mesterrel. Egy pedig eltávozott, mert hisz, ha a tanítást folytatjuk, elkészítették az ünnep első napján az ünnepi vacsorát, és ott mit mondok tanítványaim felé?

– Bizony, mondom nektek, ma egy közületek elárul Engem.

Ekkor ők elszomorodnak, az után kérdezik, kérdőre vonják, hogy:

– Valójában ki az? Én lennék az, Uram?

Vagy:

– Én volnék az?

És a válasz egyszerűségében így szólok:

– Kivel nyúlok e tálba, az árul el Engem. De jaj annak az embernek, aki elárul. Majdan azt mondja: „Bár meg sem születtem volna!”

Fontos, hogy elgondolkodj: Ha te ígéretet teszel Jézus Krisztus Uradnak, a Mesternek, akkor azt az ígéretet igyekezzél megtartani, és nemcsak akkor, amikor lehet, hogy jó dolgod van, vagy akkor, amikor bánatos vagy és szomorú, hanem akkor is, amikor talán csak hálát és köszönetet szeretnél mondani, megtartani ígéretedet a mindennapokban, a mindennapokhoz. És akkor érzed a kegyelem jelenlétét, amely a szeretet által árad felétek, és

töltse el szíveteket és a lelketeket, hogy működjön rajtatok és bennetek, és hogyha szükséges, akkor megváltoztasson. De a változást, azt ne ti, testvéreim, akarjátok kifejezni, hogy hogyan és miképpen, hanem nyitott szívvel és lélekkel hagyatkozzatok a Szentséges Szívre, és majd a Szentséges Szív megváltoztathat benneteket.

A mai bűnbánat hatodik Golgotáján egy kicsit próbálom számotokra összeszedni e bűnbánat tanításait. Ugye az első tanítás, az az állhatatos imáról szólt felétek, hogy: Kérjétek, és adnak nektek. Keressetek, és találtok. Zörgessetek, és ajtó nyílik számotokra, mert az Atya, az figyel az Ő gyermekeire, és hogy ha azok álltatosan Hozzá fordulnak az imában, a felajánlásban, a kérdésben, a keresésben, a zörgetésben, akkor az Atya meghallgat, és segítséget küld számotokra.

A második bűnbánat tanítása pedig arról szól, hogy aki e törvényt tanítja, az példa mutatásában legyen a tanítás részese. Tehát itt arról van szó: Jelen vannak a főpapok és az írástudók, akik tanítást adnak, és ugye hogy vannak jelen? A köntösükre széles imaszíjat szabnak, nagyobb bojtokat, hogy szembetűnő legyen, és elvárják, hogy a főtereken nagyokat köszönjenek nekik, és szinte rabbinak nevezzék őket.

Erre Én, Jézus Krisztus Uratok azt mondtam: A tanítást, amit nyújtanak felétek, azt fogadjátok el, és a szerint cselekedjétek. De a cselekedeteiket nem kell elfogadnotok, s nem kell a szerint mennetek, mert az nem felétek és nektek szól a megjelenésükben.

Jött a harmadik bűnbánati idő a tanításában, amikor arról szól, hogy aki Jézus testvérének nevezi magát, és Jézus tanítását elfogadja, annak tudni kell megbocsájtani nemcsak önmagának, hanem szeretteinek és felebarátainak. És itt a tanítás arról szól, hogy Péter oda jön az ő Mesteréhez, és megkérdezi Tőle, hogy hányszor kell megbocsájtani a testvérnek és a felebarátnak, talán hétszer?

Ő így szól:

– Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

És levázolom számotokra, hogy a megbocsájtás hogyan és miképpen van jelen.

Utána jött a bűnbánat negyedik tanítása: Aki itt megalázza magát, azt dicsőségre emelik. És aki felmagasztalja magát, azt pedig szinte letaszítják.

Itt a tanítás, röviden csak, arról, hogy jelen van a farizeus, és jelen a vámos. A farizeus saját magát felmagasztalta a dicsőséghez. És hogy mondja?

– Milyen jó, hogy nem vagyok olyan, mint ez a vámos!

Aki pedig hátrább állt, még a tekintetét se merte felemelni, csak a melléhez, ütögetve ezt mondta:

– Bocsáss meg bűnös szolgádnak. Bocsáss meg!

Tehát ő mást nem kért csak bocsánatot a megaláztatásában. Ezért mondtam azt akkor is: Aki magát megalázza, azt felemelik a dicsőségre.

S itt is elmondottam, hogy hogyan és miképpen értelmezzétek e kegyelmet.

Az után pedig jött az a tanítás, amikor ismét így szólok a farizeusokhoz és a főpapokhoz:

– Ha nem hisztek Bennem, ha nem fogadtok el, Én elmegyek, itt hagylak titeket, és ahova Én megyek, oda ti nem jöhettek. De mivel nem ismertetek fel, és nem tartoztok Hozzám, és nem követtek Engem, ezért azt mondom, ti meghaltok bűneitekben.

És aki meghal bűneiben, az nem tud elindulni a kegyelem felé, hogy érezze a kegyelem szeretetének ajándékát, amely reátok árad, hogy betölthesse szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek a felismerésben.

És erre jött a mai tanítás, ami szintén arról szólt, hogy az Emberfiának el kell mennie ebből a világból, mert ugye ez meg volt jövendölve, és be kell, hogy teljesedjék. De jaj annak az embernek, aki Őt elárulja!

Ezt a mai nyelven a jelenben így is lehet értelmezni, hogy akik elfordulnak, akiknek nincs szükségük Jézus szeretetére és kegyelmére, élik a saját kialakított életüket, amelyben, úgy érzik, hogy minden rendben és jó. Csak akkor döbbennek rá, ha mégsem teljes az élet a mindennapjaikban. Vannak problémák, nehézségek, betegségek, megaláztatások, kizártságok. S akkor elkezdünk ugye gondolkodni, hogy: „Valamiért ez jelen van. Lehet, hogy változtatni kell az életvitelen? Lehet, hogy fel kell keresnem a kegyelmeket, megnyitni szívemet feléje, és befogadni? Megengedni, hogy működjön rajtam és bennem? És akkor ismét önmagamra ismerek, és rádöbbenek, hogy hova tartozom, és kit ismerek, és ki után szeretnék haladni a mindennapjaikban?”

S akkor ti is azokká váltok, akik a tizenegyben megmaradtak Mellettem.

A bűnbánat-idő e tanításával így befejeződött számotokra. Ehhez jön, a ti szavakat használva, amelyre azt szoktátok mondani: „Igen, Uram, a bűnbánat-idő ma e tanítással befejeződött, hisz egy hét múlva nincs jelen a tanítás, mert akkor, mivel meghaltál, és sírba tesznek, a sírból már nincs tanítás felénk, helyette eljön a Feltámadás hajnal ünnepe a kegyelmében.”

Ennek reményében a bűnbánat-idő utolsó tanításának áldását fogadjátok kiválasztott Mária testvér által, ami most reátok árad, hogy betölthesse szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és megengedjétek, hogy valóban működhessen rajtatok és bennetek, hogy a szeretet kegyelme megváltoztasson, ha szükséges, ha nem, akkor csak működjön rajtatok és bennetek, és ez által érzitek az élet kegyelmének ajándékát a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok e bűnbánat hatodik Golgotáján, töltsé be szíveteket, lelketeket, a befogadásában engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek, és ha szükséges, változtasson, és felemeljen

a kegyelemhez a szeretet által, hogy éljen bennetek, és vezessen a meghívás küldetésében a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Feltámadási tanítás

2023. április 9.

Mária⁷:

Az örök a Sír mellett alszanak. Erre egy nagy morajlás jelenik meg, ami miatt megijednek. A szikla, ami a Sírt zárva tartotta, mintha valaki elhengerítené. Csak a földről figyelnek az örök félelmükben, és a Sír megnyílt ajtaján kilép az Ember, akit őriztek.

Dicső Fény hajnala! Megtörte a halált, mert az Élet erősebb a halálnál. Ó, hajnalfénynek illata! Beragyogja a jelenlévőket.

Az Élet megtörte a halált, mert a halál eltörpült e Élet mellett. És a Fény megjelent e hajnal illatával.

E Sírnak mélyén (...), mert az Élet újraéledt, és megtörte a halált. Az örök, kik őrizték e Sírt, megrémültek a morajlástól és a sziklakő elmozdításától. De a Fény, ahogy megjelent, szint úgy érzik, mintha megvakítaná őket, és ahogy ők nevezték, az Ember, akit őriztek, kilépett e Sír mélyéből az Élet új reményében, mert reményt áraszt e Fény sugara.

Üres már ez a Sír, már nincs benne senki, csak két angyal, kik helyet foglaltak a lábánál és fejénél, mikor még itt feküdt.

A Fény megtörte e sötétségét az Új Élet reményében és reményéhez.

Ó, dicsőséges, szép hajnal, akire vártunk, hogy ismét megjelenjen számunkra és előttünk!

Jézus Krisztus Urunk:

A Fény hajnalának illata áradjon a jelenlévőkre, erősítse a remény szeretetét.

„Örvendetes napunk támadt...”⁸

Valóban, a Sír már nem fedi e Testet, mert a Test életre kelt, és megtörte a halált.

---

⁷ ti. önkívületi kegyelmi állapotban

⁸ Jézus Urunk elkezd az éneket, a jelenlévők elénekelik (*Hozsanna*, 90. ének).

Az asszonyok elfutottak a Sírtól, remegve, de nagy örömmel, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak.

Íme, erre Jézus jön velük szembe. Megszólítja őket:

– Üdv nektek!

Erre ők felismerték, oda mentek Eléje, leborultak, átkarolták a lábát. Ő így szól hozzájuk:

– Ne féljete! Siessetek, vigyétek meg a hírt testvéreimnek, hogy Galileába menjenek, mert ott viszontláthatnak.

Ahogy elindultak, még útban voltak, amikor már az örök a városba értek, és jelentették a főpapoknak a történeteket. Erre ők a vénekkel együtt tanácsot tartottak, az után pedig így szóltak a katonáknak:

– Sok pénzt adunk nektek, de majd ezt kell mondanotok, hogy: „Amíg mi aludtunk, eljöttek a tanítványai, és elvitték a Holttestét.” De ne féljete, ha a helytartó tudomást szerez róla, megnyugtadjuk, és kimentünk benneteket.⁹

E szavak hallatán a katonák elfogadták a pénzt, és kimentek, és elterjesztették mindazt, amire bízták őket.

És ez a szóbeszéd még mindig el van terjedve a zsidók között. Mert ők még mindig nem hiszik, hogy akit eltemettek, előtte megaláztak, az feltámadt.

A tanítványok, akik pedig tudomást szereztek e tettekről, sietve mentek a Sírhoz, hogy megtapasztalják. S akkor értették meg, amiről a Mester beszélt nekik, hogy az Emberfiának meg kell halnia, és majd harmadnapra feltámad.

És a dicső hajnal elhozta e örömet a reményben, amely a fénysugárral szétárad, hogy megerősítse mindazokat, akik megmaradtak a Benne hívőkben.

Mária:

Köszönöm, Uram, e hajnal örömtanításodat, amelybe mi, az egyszerűek is belekapaszkodhatunk, és erőt vehetünk önmagunkon, hogy valóban elhiggyük, hogy Neked meg kellett halnod, hogy feltámadhassál, és a Feltámadás-fényt, a békét, az örömet és a szeretetet szétárasztottad mindazoknak, akik hittek és bíztak Benned.

„*Krisztus, virágunk...*”¹⁰

Jézus Krisztus Urunk:

Vigadjunk örömmel, nem szomorúan, fáradtan! Hát a hajnalfény eljött közétek e örömben! És hol van bennetek az öröm? Azt mondtátok: „Már mióta erre várunk.” De a várás nem úgy érkezett, ahogy Én, Jézus Krisztus Uratok vártam tőletek.

---

⁹ Mt 28,1-15

¹⁰ Mária elkezdte az éneket, a jelenlévők elénekelik (*Hozsanna*, 89. ének).

Akkor most készüljétek, hogy bár az áldást örömmel tudjátok elfogadni. Fogjátok kezeitek össze.

Áradjon reátok húsvét hajnal Feltámadásának örömfénye e remény szeretetével, amely betölti szíveiteket, hogy töltsön el benneteket, hogy működjön rajtatok, és érezzétek e Fény melegségét, amely most átölel. És e hajnal reményét sugározza reátok, hogy az öröm, a béke a szeretetében megerősíthessen benneteket. A kegyelem, amely most e láncban összeköt benneteket, változtassa a nyitott szívű testvéreim szívét e öröm kegyelmének, reményének szeretetének és békéjének befogadására.

Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te Neved. Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek. És ne engedj minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség. Mindörökké. Ámen.

Köszöntve az Édesanyát, aki végig Fia mellett van:

Üdvöz légy, Mária, kegyelemmel teljes! Az úr van Teveled. Áldott vagy Te az asszonyok között, és áldott a Te Méhednek Gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Ámen.

Áradjon reátok áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

E Szentlélek Fénysugara áradjon most reátok, és működjön rajtatok és bennetek, hogy ez által megmaradva a meghívás küldetésének útján a mindennapi haladásában.

Most hálát adunk, hogy eljött számunkra ez a dicsőséges, szép hajnal.

„Téged, Isten, dicsérünk...”¹¹

Valóban, az ének megadta nektek a hálában, az örömben, a békében, a szeretetben, az új éledésben mindazt, amire szükség van, és amire vágyakoztatok e dicső hajnal, Feltámadás örömében.

Köszöntsük e Keresztet, ami által meg lett váltva a világ. E Kereszt, amely mindig arra emlékeztet minden Bennem hívő testvért, hogy meghaltam e Kereszten, hogy megválthassam az emberiséget.

De erről a Keresztről halálom után levettek, a Fájdalmas Anya ölébe helyeztek, majdan elhelyeztek az üres Sziklasírba, hogy ott pihenjék a Testem. De ez a mai hajnal megtörte ezt a halált, és életre kelt a remény szeretete. És ezért, mikor e Keresztre tekintetek, mindig az legyen bennetek: „Értem is meghaltál, mert engem is megváltottál, amiért hálával és köszönettel tartozom, Uram, Neked.”

A Kereszten a Corpusotok megújult. Most Ő is a tündöklő Fényét ragyogtatja reátok.

---

¹¹ Jézus Urunk elkezdte az éneket, a jelenlévők elénekelik (*Hozsanna*, 276.A. ének).

Köszöntjük az Édesanyát, akit a Kereszt tövéénél nektek adtam, hisz azt mondtam Neki:

– Íme, Te fiad! A Fiúnak pedig: Íme, a te Anyád!

És ez az Édesanya azóta nemcsak ezt a fiút, hanem sok gyermekét fogadja el, akik Benne bíznak, és elfogadják mint Édesanyát, és ha problémájuk, fájdalmuk, bánatuk van, ki az ugye köztetek, aki legjobban megérti a gyermeki szívet, mint ez az Édesanya, aki végig Fia mellett volt, óvta, védte, védelmezte, időnként féltette. De mindig tudta, hogy el kell fogadni, mert az Atya erre választotta ki.

S ezért, ha az Édesanyához jössz, szíved nyitottságának fájdalmával, bánatával, szeretetével, örömeivel, Ő reátok tekint, és elfogadja mindazt, amit Feléje tártok, mert Ő ért meg benneteket legjobban, mert Ő is veletek együtt élte meg mindennapjait, ami miatt Ő lett mindazoknak az Édesanyja, akik elfogadják Őt.